

ՀՏՏ 159.9

Հոգեբանություն

ԹՐԵՆԻՆԳԱՅԻՆ ԽՄԲԻ ԵՎ ԹԻՄԻ ԷՌԻԹՅԱՆ ՈՒ ԳՈՐԾԱՌՈՒՅԹՆԵՐԻ ՀԱՄԵՄԱՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՆ ՈՒ ՀԱՄԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՈՐՊԵՍ ԹՐԵՆԻՆԳԱՅԻՆ ԽՄԲԻ ԹԻՄԱԿԱԶՄԱՎՈՐՄԱՆ ՀԻՄՔ

Արմինե ԱԼՈՅԱՆ

Բանալի բառեր- խմբային հոգեբանական մեթոդ, թրենինգային աշխատանք, թիմակազմավորում, թիմաձևավորում, խմբային համատեղելիություն, թիմային համախմբվածություն, համագործակցության բարձր աստիճան, ավագ դպրոցականներ, հետազոտություն, վերջնապահություն:

Ключевые слова- психологический групповой метод, тренинговая работа, группасоздание, групповая совместимость, командная сплоченность, высокий уровень сотрудничества, старшеклассники, исследовательская работа, конечный результат.

Keywords: collective psychological method, training work, team organization, team formation, group compatibility, team unity, great degree of cooperation, high school children, research work, final result.

A. Алоян

СОПОСТОВЛЕНИЕ И СРОВНЕНИЕ СУЩНОСТИ, А ТАК ЖЕ ФУНКЦИЙ ТРЕНИНГОВОЙ ГРУППЫ И КОМАНДЫ, КАК ОСНОВА КОМАНДООБРОЗОВАНИЯ ТРЕНЕНИНГОВОЙ ГРУППЫ

В статье рассматривается сопоставление групп и команд, их положительные и отрицательные качества, а также необходимость и важность тренинговой работы в процессе командообразования, в качестве центрального качества, способствующего повышению эффективности тренинговой работы с старшеклассниками. В итоге, тренинговой работы, для измерения конечного результата командообразования рассматривается степень сотрудничества, которая, согласно эмпирическим исследованиям, а также проведенной работе в группах старшеклассников и выводам, представленным в статье, имеет более высокую степень в команде, чем в группе и может быть стандартом, с помощью которого можно определить эффективность тренинга командообразования.

A. Aloyan

COMPARISONS AND COMBINATIONS OF ESSENCE AND FUNCTIONS OF THE TEAM AND TRAINING GROUP AS THE BASIS OF TRAINING GROUP FORMATION

In this article it is spoken about team and training group combination, about their positive and negative qualities, also it is spoken about the significance and the necessity of team organization process during the training work as central quality stimulating the effectiveness of training work. As a result of training work the cooperation degree is considered as the central quality of final result. As assured the empirical researches, accomplished results of high school children and the article explorations , it is higher in the team than in group, and it can be the criteria (standard) with it it will be able to clarify the team forming training effectiveness.

Հոդվածում դիտարկվում է թրենինգային խմբի և թիմի համադրությունները, դրանց դրական և բացասական որակները, ինչպես նաև թրենինգային աշխատանքներում թիմաձևավորման գործընթացի կարևորությունն ու անհրաժեշտությունը որպես թրենինգային աշխատանքների արդյունավետությունը խթանող կենտրոնական որակ: Թրենինգային աշխատանքի արդյունքում թիմաձևավորման վերջնաարդյունքի չափման կենտրոնական որակ է դիտարկվում համագործակցության աստիճանը: Որը, ինչպես հավաստում են և՝ չմայիրիկ ուսումնասիրությունները, և՝ ավագ դպրոցականների խմբերում իրականացված ու հոդվածում ներկայացված հետազոտության արդյունքները, առավել բարձր է թիմում, քան խմբում և կարող է հանդիսանալ չափորչիչ, որով կարելի է պարզել թիմաձևավորող թրենինգի արդյունավետությունը:

Նախքան թրենինգային խմբի և թիմի եռթյան և գործառությունների միջև համեմատական զուգահենուներ անցկացնելը, թրենինգի թիմակազմավորող գործառույթի կարևորումը, նպատակահարմար է անդրադարձ կատարել թրենինգի ու թրենինգային խմբի, թիմի ու թիմային աշխատանքների առանձնահատկություններին:

Հանդիսանալով ակտիվ խմբային հոգեբանական մեթոդ՝ սոցիալ հոգեբանական թրենինգը ծագեց և զարգացավ հենց խմբային մեթոդների զարգացման ճանապարհին:

Անկասկած, խմբային հոգեբանական աշխատանքի արդյունավետությանը տրվող բարձր գնահատականը բխում է անհատի վրա խմբի ունեցած ազդեցության կարևորումից: Բացի

այդ, խումբը դիտարկվում է որպես անհատի զարգացմանը նպաստող կարևոր օդակ, քանի որ մարդը, որպես անձ իր կայացման ճանապարհին անցնում է մի խմբից մյուսը, խմբում է ծևափորում իր արժեհամակարգը, աշխարհայացքն ու բարոյական կերպարը: Անձի դիմանկարը բնութագրվում է նաև այն նորմերով ու արժեքներով, որոնք նա ներքնայնացրել է՝ հանդիսանալով այս կամ այն խմբի անդամ: Հնալուաբար, անհատը չի կարող հոգեբանորեն անկախ լինել խմբից: Մարդու համար պթղնածին, նաև հոգեբանական անվտանգությանը լուրջ խոչընդուռ է հանդիսանում խմբից մեկուսացված լինելը, խմբի կողմից շրջադարձը լինելը: Անհատը իր օնտողենեղի առաջին խև պահից սոցիալական էակ է, նա իր զարգացման ու կայացման ճանապարհին մենակ ու ինքնուրույն չի բայլում: Անձնային զարգացման յուրաքանչյուր փուլ միջնորդավորված է խմբերով: Եվ իննոց անհատի կյանքում խմբի նման նշանակությունն էլ գործնական հոգեբանության բնագավառում առանձնահատող ասպեկտի վրա է դնում խմբային աշխատանքի մեթոդները: Կ. Լինը պնդում էր, որ մարդկանց վարրում և դիրքորոշումներում արդյունավետ փոփոխությունների մեծ մասը տեղի է ունենում խմբերում, այլ ոչ թե անհատական կոնտեքստում, այդ պատճառով, որպեսզի մարդը բացահայտի և փոխի իր դիրքորոշումները, մշակի վարքի նոր ձևեր, նա պետք է սովորի իրեն տեսնել այնպիսին, ինչպիսին իր անձն ընկալում են ուրիշները: Ասել է թե, անձն իր զարգացման ու սոցիալականացման ճանապարհին պետք է սովորի տեսնել ինքն իրեն կողքից, այլ մարդու աշքերով, և, որ կարևոր է, ոչ միայն տեսնի, այլ դիտի, այսինքն, կարողանա նկատել սխալներն ու կարողանա շտկել դրանք, ինչպես դիրքորոշումների, այնպես էլ վարքային մակարդակում, զուցաբերի ռեֆլեքսիայի բարձր կարողություն: Կ. Լինը իր աշխատակիցների հետ միասին սկիզբ դրեց խմբային զարգացման /դինամիկայի/ ուսումնասիրությանը, որը փոքր խմբերի հոգեբանության կորիզն է: Նա մշակեց խմբերում մասնակցող դիտման մեթոդը /the participant-observation method/, որի շնորհիվ ծագեց մարզման խմբերի՝ T- խմբերի /անզի. T-groups/ տեսությունն ու պրակտիկան: Դրանք արտացոլում են այն միտքը, որ մարդկանց գերակշիռ մասն ապրում և աշխատում է խմբերում, բայց հաճախ իրենք իրենց հաշիվ չեն տալիս, թե ինչպես են իրենք իրենց դրսնորում այդ խմբերում, ինչպիսին են իրենց տեսնում ուրիշները, ինչպիսի ռեակցիաներ է առաջացնում իրենց վարքը ուրիշների մոտ: Կ. Լինը համոզված էր և իր աշխատանքներում ապացուցեց, որ սովորաբար ավելի հեշտ է փոխել խմբում հավաքված անհատներին, քան թե փոխել նրանցից յուրաքանչյուրին առանձին- առանձին:

Ըստ Ն. Վ. Գրիշնայի [3], Կ. Լինի հետազոտությունների արդյունք հանդիսացած թրենինգային խմբերի բացահայտման տարեթիվը կարելի է համարել 1946 թվականի ամառ՝ կոնեկտիվիտյան թրենինգների անցկացման ժամանակահատվածը: Եվ առ այսօր թրենինգային խմբերը՝ իրենց նպատակներով, գործելառներով, աշխատանքների կազմակերպման առանձնահատկություններով և այլ նկարագրություններով զարգացման, վերափոխման բավականին երկար ճանապարհ են անցել՝ ստանալով մեծ տարածում և ընդլայնելով նաև կիրառման սահմանները: Այսօր այդ մեթոդն ակտիվորեն օգտագործվում է տարբեր ոլորտներում՝ հատկապես սոցիալական հոգեբանության հետ սահմանակից բնագավառներում, խմբային հոգեթերապիայում, հոգեթևկողական, հոգեկարգավորման, նոյնիսկ օտար լեզուների ինտենսիվ ուսուցման ժամանակ: Բացի այդ, այս մեթոդի արդյունավետությունը ապացուցվել է նաև ընտանեկան հարաբերությունների շտկման, դեռահասների ադապտացիայի հարցում:

Այսպիսով, սկիզբ դրվեց «թրենինգային մշակույթի» զարգացմանը: Նոյնիսկ կոմերցիոն կառույցները սկսեցին առավել հաճախ դիմել թրենինգին որպես իրենց աշխատակիցների աշխատանքի բարեկամման միջոցի և, անկասկած, կոմերցիոն կառույցների ուշադրության առաջատար դիրքերը զբաղեցնում են կոմունիկատիվ թրենինգները, որոնք ապահովում են այլ մարդկանց հետ փոխհարաբերությունների, շփման ունակությունների զարգացումը: Կիրառման, թրենինգների տեսակների առնձնահատկությունները պայմանավորում են մեթոդի բնութագրությունների մեջ որոշ տարբերությունների առկայությունը: Ըստ այդմ գոյություն ունեն ԱՀԹ-ի տարբեր սահմանումներ և դրա հիման վրա առանձնացվում են մի շարք գործառույթներ՝ որպես խմբային փոխազդեցություն, որպես մասնակիցների

ինքնազարգացման, ինքնարտահայտման միջոց, որպես սոցիալական ուսուցման կոմպլեքսային դիդակտիկ ուղղություն, որպես բազմաֆունկցիոնալ մեթոդ, որպես կոմպլիքտայնության բարձրացման միջոց: Մասնավորապես, սոցիալ-հոգեբանական թրենինգը դիտվում է որպես ազդեցության միջոց՝ ուղղված միջանձնային հարաբերություններում գիտելիքների, սոցիալական դիրքորոշումների, կարողությունների զարգացմանը[7]: Սոցիալ-հոգեբանական թրենինգը բնորոշվում է որպես «շփման մեջ կոմպլիքտայնության զարգացման նպատակով խմբային հոգեբանական աշխատանքի ակտիվ մեթոդների վրա ուղղորդված գործնական հոգեբանության ոլորտ»: Այս բնորոշման մեջ սոցիալ-հոգեբանական թրենինգի նպատակը սահմանափակվում է միայն շփման մեջ կոմպլիքտայնության բարձրացմամբ, թեև այն ներկայացվում է ոչ թե լոկ մեթոդ այլ՝ ոլորտ, ինչը ենթադրում է, որ կոնկրետ նպատակը իրազործելու համար կարող են կիրառվել մի շարք մեթոդներ: Սակայն պետք է հաշվի առնել որ թրենինգի կիրառման սահմաններն առավել ընդարձակ են: Յու. Եմիլյանովը նշում է, որ «թրենինգ» տերմինը պետք է կիրառվի ուսուցման նկատմամբ ընդունակությունների զարգացմանը կամ գործունեության գանկացած այլ բարդ տեսակին, մասնավորապես, շփմանը տիրապետելուն ուղղված մեթոդների բնորոշման համար [4]: Ա. Պ. Սիտնիկովի բնորոշմամբ, «Թրենինգները հանդիսանում են սինթետիկ անտրոպոտենիլիկաներ, որոնք իրենց մեջ զուգակցում են տարբեր խաղային իրադրությունների մոդելավորման պայմաններում անցկացվող խաղային և ուսումնական գործունեություններ» [9, էջ144]: Ընդ որում, անտրոպոտենիլիկայի տակ նա հասկանում էր ակմենողիքական պրակտիկայի այնպիսի տարր, որն ուղղված է մարդուն բնականից տրված ընդունակությունների վերափոխմանը և դրանց հիման վրա մասնագիտական վարպետության մշակութային ֆենոմենի ձևափորմանը: Պետք է նշել, որ «թրենինգ» տերմինի կիրառման սահմանների ընդլայնումը մեծամասամբ պայմանավորված է վարժեցման նպատակների, դրանց առջև դրված խնդիրների և կիրառման ոլորտների ընդլայնմամբ: Եթե ազգբնապես հիմնական խնդիր էր շփման մեջ կոմպլիքտայնության բարձրացումը, ապա այսօր թրենինգների միջոցով լուծվող հարցենքի շրջանակը առավել քան ընդլայնվել է՝ անձնային աճ, նոր հոգեբանական տեխնոլոգիաների յուրացում կամ վարքի նոր ձևերի մշակում և յուրացում: Ա. Պ. Սիտնիկովն իր կողմից ստեղծված ակմենողիքական թրենինգի ուղղվածությունը բնորոշում է որպես ծրագրային-նպատակային, որի տակ հասկանում էր. «թրենինգի ուղղվածությունը որպես պրոֆեսիոնալ կադրերի սովորեցման և նախապատրաստման համակարգ՝ ուղղված մասնագիտական գործունեության կոնկրետ ձևերի համար բնութագրական մասնագիտական վարպետության ամբողջական ֆենոմենի վերաստեղծմանը» [9, էջ172]: Մի շարք հեղինակներ մատնացուց են անում այն հանգամանքին, որ այսօրվա դրությամբ թրենինգի սահմանները խաչվում են այնպիսի հոգեբանական խմբային աշխատանքների սահմանների հետ, ինչպիսին են հոգեշտկումը, խմբային հոգեթերապիան, ուսուցումը: Անկասկած, թրենինգների բնորոշումները տարբեր են, սակայն ընդհանուր ու անփոփոխ է այն, որ թրենինգը հոգեբանական ազդեցության խմբային մեթոդ է և խումբն է, որ հանդիսանում է թրենինգային աշխատանքի միջուկն ու հոգեբանական ազդեցության միջոցը: Հետևաբար, մեթոդի արդյունավետությունն էլ մեծամասամբ պայմանավորված է խմբի ճիշտ ձևափորումից, դրա նպատակային ուղղվածությունից, խմբի անդամների ճիշտ ընտրությունից, յուրաքանչյուր անդամի վերաբերմունքից դեպի թրենինգային աշխատանքը, նրա սպասումներից, նպատակներից խնդիրներից, խմբում աշխատելու ունակությունից և այլն: Եթենու թրենինգների խմբները ձևափորվում են պատահականորեն, ենթակա թրենինգին մասնակցնելու ցանկությունից: Սակայն ցանկությունն այլ է, անհրաժեշտությունը՝ այլ: Բացի այդ, միայն մեկ գործոնը, օրինակ՝ ցանկությունը կամ սպասելիքները, դեռևս բավարար չեն որևէ մեկին թրենինգային խմբում ընդգրկվելու համար: Նախքան թրենինգի կազմակերպումը պետք է հոգալ, որ թրենինգային խմբի մասնակիցները

- ունենան հոգեբանական շտկման ենթակա նույն խնդիրները
- ունենան տարիքային նույն առանձնահատկությունները
- ունենան մտավոր և հոգեբանական զարգացման մոտ աստիճաններ

Միայն այդ դեպքում հնարավոր է ապահովել թրենինգային խմբի նպատակային կազմավորումն ու աշխատանքը: Այն հանգամանքից, թե ինչպիսի թրենինգային խումբ է կազմավորվել, կախված է նաև ողջ խմբի աշխատանքի արդյունավետությունը՝ ընդհանրապես, և յուրաքանչյուր մասնակցի մասնակցության արդյունավետությունը՝ մասնավորապես: Թրենինգային խմբի աշխատանքի արդյունավետությունը բարձրացնող գործոն կարող է հանդիսանալ, եթե թրենինգային խումբը հասնի թիմի մակարդակի և իր վրա կրի թիմային մի շարք գործոնների դրական ազդեցությունը: Իսկ դրան հնարավոր է հասնել, եթե պահպանվեն վերոնշյալ պահանջները: Այդ դեպքում է հնարավոր միայն խումբը զարգացնել որպես թիմ և այն համապատասխանեցնել թիմին ներկայացվող չափորոշիչներին:

Թիմներին ներկայացվող պահանջներն ու բնութագրությունները, հիմնականում, բխում են փոքր խմբների բնութագրություններից, որոնք ներկայացվում են որպես «մարդկանց համեմատաբար ոչ մեծաքանակ հանրույթ, իրար միջև գտնվող անմիջական անձնային շփման և փոխազդակցության մեջ» [8, էջ 69], «...խումբ որտեղ հասարակական հարաբերությունները հանդեն են զայս անմիջական անձնային կոնտակտների ձևով» [2, էջ 238], «.... խումբ, որի անդամները գտնվում են իրար հետ անձնային շփման մեջ, ինչը պայմանավորում է հուզական հարաբերությունների, յուրատիպ արժեքների և վարքի նորմերի ծագումը» [6, էջ 2]: Կարևոր է, որպեսզի թրենինգը հանգեցնի թիմի կազմավորման, քանի որ գործ ունենք թիմային փոխազդեցության հետ: Գ. Մ. Անդրեևան թիմը դասում է ֆորմալ խմբների դասին [1, էջ 137]: Համաձայն շվեյցարական ժամանակակից հետազոտողների տեսակենտների, թիմը, անկասկած, ընդհանուր եզրագծեր ունի խմբի հետ, սակայն թիմում առավել մշտական անձնակազմ է, դեռնորի առավել հստակ բաշխում, առավել հստակ ու ֆորմալ նպատակ: Թիմի անդամները այնքան միահամուռ են, որ կողքից, նույնպես, ընկալվում են որպես թիմակիցներ: Իսկ թիմի անդամները թիմային մասնակցությունը դիտարկում են որպես պարզևատրում: Թիմը գգտում է ընդհանուր նպատակի իրագործման: Թիմակիցները շրջապատի նկատմամբ գործում են միատեսակ, բոլորը հպարտ են, որ միասին կարող են հասնել ավելիին, քան առանձին-առանձին: Թիմում բավարարվում են անձի մասնակցության, հարգանքի, հաջողության հասնելու պահանջմունքները [5, էջ 226]: Բնականաբար, նման մակարդակի հասած խմբում մասնակիցը հոգեբանորեն առավել պատրաստ է լինում ոնֆլեքսիվի, փոփլխությունների:

Թրենինգային խմբի և թիմի բնորոշումները հիմք են հանդիսանում համեմատական գուգահենուներ անցկացնելու, ինչպես նաև շեշտելու մարդկային հանրույթի այդ նրկու ձևերի դրական:

Աղյուսակ 1

Որակային բնորոշում	Դրական	Բացասական
Թրենինգային խումբ	անհատական ուսուցման հնարավորություն, անձնային աճի հնարավորություն, ընդհանուր նպատակի առկայություն, խմբային նորմերի ձևափորում, խմբային աշխատանքի «այժմ և հիմա» սկզբունքի առկայություն, խմբային աշխատանքում գաղտնապահության սկզբունքի առկայություն, խմբային դեռնորի հստակություն	թրենինգային աշխատանքների մասնակցության անկայունություն, մասնակիցների կամքից անկախ դեռնորի բաշխում /հնարավոր է նույն դերին հավակնեն մի քանի հոգի/, թրենինգային աշխատանքի ժամկետային սահմանափակումները, թրենինգից հնարավոր կախվածության առաջացումը
Թիմ	թիմում առավել բարձր է անձնային հուզական շփումը, թիմում դիտվում է համախմբվածության բարձր	անհատական որակների, մոտեցումների հնարավոր ստորադասում, անձնական նպատակների

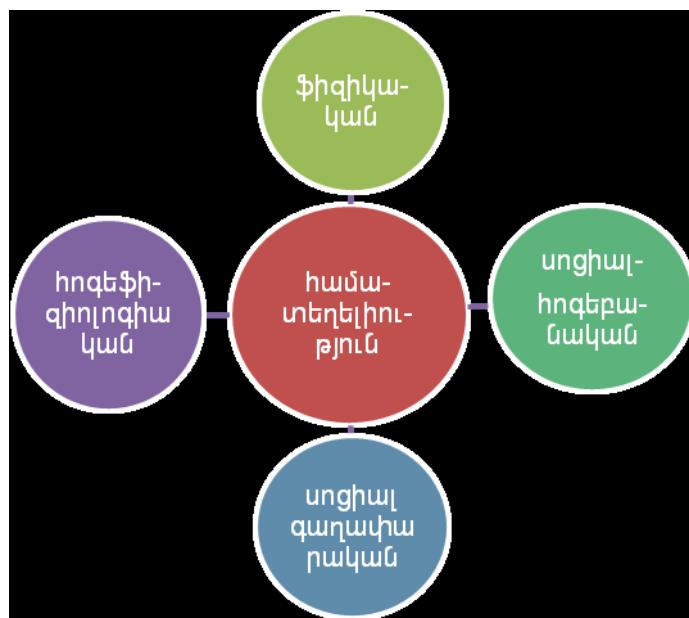
<p>աստիճան, թիմում ձևավորվում են յուրատիպ արժեքներ ու նորմեր, թիմում առկա է դերերի առավել հստակ բաշխվածություն և թիմակիցների միջև համատեղելիության բարձր աստիճան, թիմային նպատակի առկայությունը, թիմակիցների գործեակենքափ միատեսակությունը, փոխադարձ հարգանքի և վատահության մթնոլորտի առկայություն, թիմային համագործակցության բարձր աստիճան, թիմային շարունական աշխատանք:</p>	<p>ստորադասում, չափից ավելի հարմարվողականության դրսորում, անձնական զարգացման բաղադրիչի մղումը դեպի հետին պլան, թիմակիցների անձնական փորձառության տարբերությունների հնարավոր դրսորումները, թիմի մասնակիցների կրեատիվ մտածողության ճշգում, ոչ ստանդարտ իրավիճակներում այլընտրանքային լուծումները կարող են դառնալ թիմային կոնֆլիկտների աղբյուր և թիմի պառակտման պատճառ, թիմում չկա դերերի հատուկ ստանձնում, կարող են առաջանալ լիդերներ և աստղեր, թիմային աշխատանքում հնարավոր է անհատական պատասխանատվության գրում:</p>
---	---

Վերոնշյալ համեմատականներից /աղյուսակ1/ կարելի դիտարկել, որ կան բնորոշումներ, որոնք դրական լինելով թիմի համար, կարող են բացասական որակվել թրենինգային խմբի պարագայում: Օրինակ՝ թրենինգային խմբերում կարևորում ենք անձնային աճի բաղադրիչը, անձնական նպատակների կարևորությունը, իսկ ահա թիմում դրանց առաջ մղումը հակասում է թիմային սկզբունքի գաղափարին: Թրենինգային խմբի յուրաքանչյուր մասնակից նպատակ ունի հասնել դրական փոփոխությունների սեփական ես-ի մակարդակում, իսկ թիմի յուրաքանչյուր մասնակցի համար գերխնդիր է դիտարկվում թիմի հաջողությունը՝ նոյնիսկ սեփական ես-ի «զոհորության» գնով: Անկասկած, այս նրբությունները պետք է հաշվի առնվեն, եթե՛ նպատակ է դրված թրենինգային խումբը հասցնել թիմի մակարդակի՝ թիմային որակները թրենինգային աշխատանքի նպատակներին դրականորեն ծառայեցնելու համար: Իսկ թիմը նման արդյունավետ որակներ, անկասկած ունի:

Ինչպես կարելի է դիտարկել, թիմը ենթադրում է խումբ, որը հասել է համայսմբվածության բարձրագույն աստիճանի, որը գործում է որպես համակարգ, որպես ընդհանուր հանրույթ: Յուրաքանչյուր խմբում կարևոր է, որպեսզի բավարարվեն յուրաքանչյուր անդամի պահանջմունքները, հակառակ դեպքում խումբը, այդ թվում նաև թրենինգային խումբը կունենա բացասական ազդեցություն անձի վրա, կարող է դիտվել անձի դեգրադացիա, զարգացման ադափառում, խմբի անդամների միջև կոնֆլիկտների առաջացում:

Թիմում դրական գործառությունների դիտարկումը բերում է այն նզրահանգման, որ թրենինգի ժամանակ արդյունավետ աշխատանք կազմակերպելու և ցանկալի արդյունք ապահովելու համար նպատակահարմար է կատարել ճիշտ և նպատակային թիմակազմակրման, թիմաձևավորման և թիմակայացման աշխատանքներ: Այդ նպատակով էմպիրիկ ուսումնասիրությամբ պարզել ենք, թե՛ թրենինգի ժամանակ ինչպիսի զուցանիշներ պետք է արձանագրվեն թիմի անդամների միջև հոգեբանական համատեղելիության, համախմբվածության, հոգեկան բավարարվածության, ինքնախրացման և թիմային աշխատանքների կարողությունների ուղղությամբ:

Թիմի ձևավորման փուլում նախ և առաջ անհրաժեշտ է լուծել թիմակիցների համատեղելիության հարցը: Այս խնդիրը կարող է առաջանալ նաև երկրորդ անգամ, եթե՛ անհրաժշտություն է լինում թիմի վերակազմավորման, թե՛ դա թրենինգային խմբի համար բնութագրական չէ: Կարելի է տարբերակել համատեղելիության տեսակները.

Համատեղելիության յուրաքանչյուր տեսակ ունի իր բռվանդակությունը:

- Ֆիզիկական համատեղելիությունը բնորոշվում է ուժային չափորոշիչներով, դիմացկունությամբ, ֆիզիկական կարողություններով:
- Հոգեֆիզիոլոգիական համատեղելիությունը որոշվում է անալիզատորային համակարգների այնպիսի չափորոշիչներով, ինչպիսիք են տեսողականը, հոտառականը, լսողականը
- Սոցիալ-հոգեբանականը՝ անձնային որակներով, ինչպիսիք են բնավորությունը, խառնվածքը, ճաշակը, նախասիրությունները և այլն
- Սոցիալ-գաղափարականը սոցիալական արժեքներ, դիրքորոշումներ և այլն [11]:

Անկասկած, տարբեր իրադրություններում տարբեր են համատեղելիությանը ներկայացվող պահանջները, բայց փաստ է այն, որ դրանք պետք է մշտապես իրագործվեն և լինեն առանցքային:

Թղթենինգների ընթացքում թիմակազմավորման, թիմաձևավորման և թիմակայացման աշխատանքներում կարևորենով խմբային համալսրվածությունը, սույն հոդվածում ներկայացնում ենք մասնավորապես, համախմբվածության ուղղությամբ կատարված ուսումնասիրությունը, որի ընթացքում պարզել ենք թերենինգի ժամանակ ինչպիսի գուցանիշներ պետք է արձանագրվեն այս ուղղությամբ:

Հնտագործության օբյեկտ է հանդիսանում թրենինգային խմբի խմբային համախմբվածությունը:

Ուսումնասիրության նպատակն է բացահայտել թրենինգային աշխատանքների սկզբնական և վերջնական փուլերում թրենինգի մասնակիցների կողմից իրենց խմբի համախմբվածության վերաբերյալ տրվող գնահատականները և որոշն ընդհանուր համախմբածության մակարդակը:

Ուսումնասիրության խնդիրներն են.

1. բացահայտել խմբի մասնակիցների պատկերացումները խմբային համախմբվածության վերաբերյալ,
2. պարզել խմբային համախմբվածության մակարդակները թրենինգային աշխատանքների սկզբնական և վերջնական փուլերում:

Տվյալ ուսումնասիրության սահմաններում առաջադրվել են հետևյալ վարկածները.

1. Հնարավոր է, որ թրենինգային խմբի աշխատանքների առաջին փուլում խմբային համախմբվածության մակարդակը ցածր լինի:
2. Հնարավոր է, որ թրենինգային խմբի ճիշտ զարգացմանը համընթաց աճի նաև խմբային համախմբվածությունը:

Տվյալ վարկածները ստուգման համար օգտագործվել են հետևյալ մեթոդներն ու մեթոդիկաները.

1. Տեսական վերլուծության մեթոդներ /Վերլուծություն, սինթեզ, համադրություն, հիպոթեզի առաջադրում/

2. Հոգեբանական դիագնոստիկայի մեթոդ

- Սիշորի «Խմբային համախմբվածության ինդեքսի որոշման» մեթոդիկա:
- Մաթեմատիկա-սինթետիկական մշակման մեթոդ:

Ուսումնասիրությունը անց է կացվել ավագ դպրոցականների երկու խմբում: 1-ին խումբը նոր կազմավորված էր, իսկ 2-րդ խմբում նախապես անց էր կացվել թրենինգային աշխատանք, որի ժամանակ կազմվել էր թիմակազմավորման և թիմաձևավորման նպատակներից և փուլերից նկատությունները: Այս կերպ իրագործվել էր թրենինգի թիմակազմավորող և թիմաձևավորող գործառությունները:

Համապատասխան օպերացիոնալիզացիա

Խմբային համախմբվածությունը խմբի սուբյեկտիվ բնույթագրությունն է, որն իրենից ներկայացնում է խմբի հոգեբանական միասնության ընկալումը ներսից /խմբի անդամների կողմից/ կամ որպես /ոչ խմբի մասնակիցների կողմից/ մեկ կամ մի քանի հիմքերով[10]:

Ուսումնասիրության արդյունքների վերլուծություն:

Խմբային համախմբվածության ինդեքսի որոշման Սիշորիի մեթոդիկայի կիրառման արդյունքում ստացանք հետևյալ արդյունքները, որոնք ներկայացված են աղյուսակի տեսքով:

Սիշորի «Խմբային համախմբվածության ինդեքսի որոշման» մեթոդիկայի արդյունքներ /աղյուսակ 2/

Աղյուսակ 2

Խմբային համախմբվածության մակարդակներ					
Խումբ	Բարձր	Միջինից բարձր	Միջին	Միջինից ցածր	Ցածր
1-ին խումբ /10 հոգի/	0	4	5	1	0
2-րդ խումբ /10 հոգի/	4	3	3	0	0

Ինչպես կարելի է տեսնել, 1-ին խմբում չի արձանագրվում համախմբվածության բարձր աստիճան: 2-րդ խմբում արդեն արձանագրվում է համախմբվածության բարձր աստիճան: Հնդ որում միջինից ցածր արդյունք չի արձանագրվում:

Ստացված արդյունքները թույլ են տալիս եզրահանգնել, որ 1-ին խմբում խմբային համախմբվածությունն առավել ցածր է, քան 2-րդ խմբում, որտեղ անց է կացվել համապատասխան թրենինգային աշխատանք և առկա է համատեղ գործունեության փորձ: Այդ հանգամանքը նշանակում է, որ խմբային համախմբվածությունը, ինչը թիմի կարևոր բնորոշումներից է, աճում է թիմի անդամների համատեղ գործունեության ընթացքում և կարող է դառնալ թիմակազմավորող թրենինգի արդյունքը չափելու կենտրոնական որակներից:

Խումբը, բնականաբար, միանգամից թիմի վերափոխվել չի կարող: Անհրաժեշտ է, թրենինգային աշխատանքների սկզբնական փուլերում թրենինգի մասնակիցների համատեղ գործունեությունն այնպես կազմակերպել, որպեսզի այն տանի դեպի թիմակազմավորումը: Հետևյալը, թիմակազմավորումը պետք է հանդիսանա ցանկացած թրենինգային աշխատանքի սկզբնական փուլերից, ինչպես նաև նպատակներից մեկը: Հնդ որում, պետք է հստակ տարրերակվի խմբակազմավորում և թիմակազմավորում հասկացությունները: Իսկ դրա համար անհրաժեշտ է բացահայտել այն հոգեբանական գործուները, որոնք նպաստում են թիմաձևավորմանը և առավել արդյունավետ են դարձնում թրենինգային աշխատանքը:

Այսպիսով, հաստատված ենք համարում էմպիրիկ ուսումնասիրության սկզբում առաջադրված վարկածները:

Թրենինգային աշխատանքը նախ և առաջ ննթադրում է խմբի կազմավորում: Սակայն այդ գործընթացը պատճեական բնույթ չպետք է կրի: Թրենինգային խումբը պետք է զարգանա որպես թիմ և այդ պարագայում համագործակցության բարձր աստիճանը կնպաստի առավել արդյունավետորեն իրագործել թրենինգի կենտրոնական նպատակը՝ խմբի միջոցով նպաստել

յուրաքանչյուր մասնակցի զարգացմանն ու կատարելագործմանը որպես վերջնաարդյունք, քանի որ անհատի վրա առավել ուժն և նպաստավոր ազդեցություն կարող են ունենալ միայն ռեֆերենտային խմբերը, ինչպիսին և հանդիսանում է թիմը:

Օգտագործված գրականության գանկ

1. Андреева Г. М. Социальная психология. — М.: Аспект-Пресс, 1996
2. Андреева Г. М. Социальная психология.-М.:Изд-во МГУ,1980
3. Гришна Н. В. . Курт Левин: жизнь и судьба. В кн.: Курт Левин. Разрешение социальных конфликтов, СПб.: Речь. 2000
4. Емельянов Ю. Н. Активное социально-психологическое обучение. Л.: Изд. ЛГУ, 1985.
5. Карлоф Б., Седерберг С. Вызов лидеров. — М.: Дело, 1996.
6. Краткий словаря по соцологии/ Под общей ред. Д. М. Гришиани, Н. И. Лапина; сост. Э. М. Коржева, Н. Ф. Наумова.-М.: Политиздат, 1988.
7. Петровская Л. А. Теоретические и методологические проблемы социально-психологического тренинга.-М.: Изд-во МГУ, 1982
8. Психология: словарь/ По ред. А.В. Петровского, М. Г. Ярошевского- 2-е изд.-М.: Политиздат, 1990.
9. Ситников А. П. Акмеологический тренинг: Теория. Методика. Психологии. М.: Технологическая школа бизнеса, 1996
10. Энциклопедический словарь Под общ. ред. А.А. Бодалева. - М. Издательство ,Когито-Центр, 2011 г.
11. <http://www.bibliotekar.ru/upravlenie-personalom-2/37.htm/>

Տեղեկություններ հեղինակի մասին.

Արմինե Ալոյան, ԱրՊԿ մանկավարժության և հոգեբանության ամբիոնի ասիստենտ
e-mail: armine.aloyan.82@mail.ru

Հոդվածը տպագրության է նրաշխավորել h.q.թ., **Վ.Բ.Յարամիջյանը**: